

Det vil sige, at regeringen er ude på, at vi skal ratificere en konvention, som måske allerede er forældet om to måneder. Er det ikke en uholdbar situation, og er det ikke et hastværk, som er unødvendigt?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Tak til justitsministeren for bekræftelse af mit spørgsmål. Det blev jo bekræftet fuldt og helt, at samarbejdet i dag er muligt.

Justitsministeren gav et glimrende eksempel på, at samarbejde over landegrænserne kan lade sig gøre allerede i dag. Samarbejdet kan uægtelig udvikles og udvides, men man behøver altså ikke at gå med ind i Schengenkonventionen af den grund.

Ministeren omtalte selv sagen med national-socialisterne, der havde nogle brevbomber med sig, hvor man kontaktede de svenske myndigheder og selvfølgelig med det samme fik lov til at forfølge sagen også ind i Sverige. Ingen problemer i det. Ministerens lidt utidige kommentar om, at politiet i Malmø heldigvis den dag tog telefonen, synes jeg var lidt upassende, men lad det nu ligge.

Jeg skal takke ministeren for bekræftelse af, at vi ikke behøver at vedtage disse lovforslag, for at man kan gennemføre de gode ting, som ligger i Schengenkonventionen, nemlig et forbedret politisamarbejde i Europa.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod disse forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af udlændingeloven.

Af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.

(Fremsat 1/4 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne her ved starten af debatten sige det meget enkelt: Dette beslutningsforslag fremkalder først og fremmest undren og en lang række spørgsmål.

Et af dem er: Hvordan kan jurister – og dér ser jeg, at dem er der flere af blandt forslagsstillerne – overhovedet lægge navn til dette her?

Et andet spørgsmål: Er der slet ingen bremseklodder hos fru Birthe Rønn Hornbech mere? Lider forslagsstillerne af det, jeg vil kalde for momentant hukommelsestab i forhold til ting, der allerede er gennemført, eller hvor det er velkendt, at det er under behandling i Folketinget, eller hvor man ved, at der sidder nogle lovforberedende udvalg?

Samlet set tror jeg, at mange, som har læst forslaget, må have stillet sig præcis de samme spørgsmål, som jeg har, og der er et af dem, som jeg i virkeligheden synes er ganske alvorligt, nemlig:

Er grænsen imellem folketingsarbejde og propagandavirksomhed helt ved at udviskes hos de tidligere regeringspartier? Har man ladet sig sætte fra styret af reklamedrengene? I det mindste virker det, som om de sidste rester, der nu engang måtte findes, af det gamle liberale frisind har været helt uden indflydelse på beslutningsforslaget. Det virker, som om det er lavet til brug for reklame over for mennesker, der af gode grunde ikke kender udlændingelovens mange krinkelkroge. Det vil faktisk ikke komme bag på mig, hvis vi senere ser forslaget som krumtappen i en reklamekampagne fra Venstre, inklusive alle de fejlagtige påstande.

Jeg håber, at Venstres ordfører kan mane denne fornemmelse væk, når hun om lidt får ordet, og derfor vil jeg lytte meget opmærksomt til, hvad fru Birthe Rønn Hornbech siger om dette spørgsmål. Hvis det bliver forbigået i tavs-

hed, vil jeg tage det som en bekræftelse på, at fornemmelsen er rigtig.

Og så til det konkrete indhold: En række af de punkter, som fremsættes i beslutningsforslaget, er jo allerede gennemført eller er ved at blive det. Det gælder f.eks. forslagens punkt 7, hvor forslagsstillerne efterlyser nogle forbedrede fingeraftryksregler. Jeg kan faktisk ikke forestille mig, at det skulle have undgået forslagsstillerens opmærksomhed, at der er fremsat et lovfor-slag den 12. marts. Der var i hvert fald debat om det her i Tinget, og de to partier deltog i debatten. Det er sådan, at V's og K's beslutningsfor-slag blev fremsat den 1. april, så det kan jo ikke være, fordi man ikke har vidst, at det var der. Nej, det, der er tale om, er, at man taler imod bedre vidende.

Men hvad ønsker forslagsstillerne sig så af forbedringer på fingeraftryksområdet? Det giver hverken forslaget eller bemærkningerne noget som helst svar på.

Det samme gælder forslagens punkt 8 om en forstærket indsats mod fupasylsøgere. Det fremgår ikke af forslaget, hvad det er for en indsats overhovedet, som man ønsker sig. Der er heller ikke et eneste ord i bemærkningerne, om at L 190 faktisk indeholder nogle regler, der vil motivere asylsøgere til at deltage i sagens oplysning. Jeg tænker her på bestemmelserne om, at asylsøgere, der ikke medvirker til sagens oplysning, kan pålægges meldepligt hos politiet og i øvrigt blive frataget andre ydelser end tag over hovedet og mad.

Det nævnes heller ikke, at justitsministeren den 26. marts har fremsat et ændringsforslag. Det er det, der har at gøre med straffeloven, retsplejeloven og våbenloven, og det hedder L 98. Herefter, når det er gennemført, kan politiet som led i efterforskningen af sager om menneskesmugling foretage indgreb i meddelelshemmeligheden. Og Rigspolitiet har jo allerede taget en lang række initiativer netop med henblik på at styrke indsatsen mod organiseret illegalt indvandring og menneskesmugling. Rigspolitiet har bl.a. nedsat en særlig efterforsknings-enhed og etableret et særligt efterforsknings-register.

Lad så gå med, at forslaget ikke angiver, hvordan indsatsen skal forstærkes. Lad gå med, at forslaget ikke forholder sig til de helt aktuelle initiativer, som regeringen har taget bl.a. på netop dette område. Men det er simpelt hen ikke i orden, når det i forslagens bemærkninger står, at regeringen og indenrigsministeren gang på

gang har lovet at gribe ind, og at der ikke er sket noget.

Ikke blot asylsøgere, men også politikere, burde holde sig på god afstand af fup og fidus, også selv om man er i opposition.

Ser man bort fra de forslag, som allerede er gennemført på udlændingeområdet, hvad indeholder det her beslutningsforslag så ellers?

Ja, punkt 4 er en opfordring til regeringen om, at uidentificerede udlændinge skal udsendes. Jeg siger det én gang til: uidentificerede udlændinge skal udsendes. Og dér må man jo spørge sig selv: Er det de tidligere regeringspartiers bud på det, som de kalder for en dynamisk flygtningepolitik?

Jeg vil godt spørge: Hvor skal disse uidentificerede udlændinge sendes hen? Jeg kender nemlig ikke noget land, som er villigt til at modtage mennesker, som vi ikke kan dokumentere har den ringeste tilknytning til landet. Altså igen her: ren pop og propaganda.

Og fuldstændig den samme mangel på forståelse viser forslagsstillerne, når de i punkt 6 opfordrer regeringen til, at afslag på asyl skal medføre omgående udsendelse. Se, det er der jo ikke noget nyt i overhovedet. Sådan er det allerede i dag. Det står i reglerne i udlændinge-loven.

Derfor er jeg nødt til at spørge forslagsstillerne, hvordan de har tænkt sig, at disse udlændinge skal udsendes, når udsendelse af den ene eller den anden grund ikke er mulig. Det er jo ikke sådan, at myndighederne bare sidder med hænderne i skødet og lader være med at foretage sig noget, når en asylsøger har fået afslag på asyl.

Jeg vil godt sige til Folketinget, at det er min opfattelse, at Rigspolitiet her gør et seriøst arbejde for at udsende dem så hurtigt som overhovedet muligt, men som enhver ved, fordi sådan har det været i adskillige år, så kan der være nogle tilfælde, hvor udsendelse simpelt hen ikke kan lade sig gøre for øjeblikket, og det kendteste eksempel er selvfølgelig asylsøgere fra lande, som nægter at tage deres egne statsborgere tilbage.

Men alle disse dybt alvorlige spørgsmål forholder forslaget sig overhovedet ikke til.

Et andet eksempel på den manglende seriøsitet, som man ser både i selve teksten og også i bemærkningerne, er det, der er anført i bemærkningerne til punkt 4. Her påstås det, at jeg op til valget i 1994 skulle have udsendt flere pressemeddelelser, hvori det blev oplyst, at

sagsbehandlingstiden for asylsager var på nogle få uger.

Heller ikke det er rigtigt. Det fremgår udtrykkeligt af de pressemeddelelser, at temaet var de åbenbart grundløse og herunder selvfølgelig også de særligt hastende asylsager, som på det tidspunkt var meget højt oppe på dagsordenen i den offentlige debat, og det var det bl.a. foranlediget af Venstre. Og det var endda, for at det skulle være helt præcist i disse pressemeddelelser, gjort op i skemaform.

Derefter må man vel spørge sig selv: Hvad er formålet med, at Venstre og De Konservative nu er begyndt at give klart urigtige oplysninger i et beslutningsforslag i Folketinget? Det samme er i øvrigt også tilfældet med andre af de bemærkninger i teksten, der er tæt på at være egentlig personligt intimiderende.

Også forslaget opfordring i punkt 9 til regeringen om strammere udvisningsregler er ubegrundet. Som alle ved, eller i hvert fald burde udlændingeordførerne vide det, er der for første gang nogen sinde i et udvalgsarbejde foretaget en minutøs gennemgang af domstolenes praksis i forbindelse med behandlingen af udvisningsreglerne. Udvalget er kommet med en række anbefalinger og har opstillet flere modeller til en sanering og en opstramning af det regelsæt, man har i dag.

Vi har nu fået en sådan systematisk gennemgang, og dermed har vi også et godt fundament for overvejelserne om at ændre reglerne, og den betænkning har jeg flere gange annonceret ville komme på dette tidspunkt. Den er oversendt til Folketinget, og jeg vil nu sende den ud til en bred høring, med henblik på at vi kan lave et lovforslag i starten af den kommende folketingssamling.

Så vil jeg godt samtidig sige: Regeringen er naturligvis altid rede til at gå ind i en drøftelse af de løbende justeringer af udlændingeloven, som er nødvendige for, at Danmark kan bibeholde en humanistisk flygtningepolitik, der samtidig også er stram i forhold til misbrug. Og dér er det naturligvis et problem, at Venstres og De Konservatives beslutningsforslag simpelt hen på grund af manglende seriøsitet overhovedet ikke er et grundlag for en drøftelse af disse alvorlige spørgsmål.

Det tager nemlig ikke hensyn til de initiativer, der allerede er gennemført. Det tager ikke hensyn til de initiativer, som man ved er på vej, og det rummer i virkeligheden først og fremmest nogle overfladiske og meget slagordsprægede

forslag, der viser, hvor lidt man fra Venstre og De Konservative har forstået alvoren i de udfordringer, vi står over for på udlændingeområdet.

Jeg vil godt slutte med at sige, at Venstres og De Konservatives beslutningsforslag desværre markerer et skred, et skred væk fra den form for politisk argumentation, som der naturligvis altid skal være, når man ikke er politisk enige. Det er et skred væk fra argumentationen og langt, langt ind i reklamens overdrev. Om det vil jeg godt sige, at det synes jeg først og fremmest er synd for de pågældende partier selv.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

På den korte bemærkning skal jeg svare på så meget, jeg kan nå. Jeg skal først sige, at forslagsstillernes forslag blev indleveret til trykning noget før, ministerens forslag blev annonceret.

Jeg er fuldkommen uenig, når ministeren siger, at flere af tingene er gennemført eller under udarbejdelse. Nu taler jeg under den forudsætning, at det her altså blev indleveret til trykning, før ministeren kom med sit forslag.

Det har jo været sådan igennem flere år, at hver gang ministeren har fremsat forslag til procedureændringer, så har Venstre og De Konservative enten fremsat ændringsforslag eller udarbejdet meget fyldige betækningsbidrag, hvor vi hver gang har påvist, at de skete lovændringer ikke var tilstrækkelige, ikke var vidtgående nok, når det drejede sig om sagsbehandling. Og vi har fået ret hver eneste gang, fordi vi kan gå tilbage og se i vores ændringsforslag og betækningsbidrag, at meget af det er ministeren kommet med tidligere.

Lad mig bare nævne fingeraftrykkene.

I december måned påviste rigspolitichefen, at fingeraftryksreglerne skulle forbedres. Vi påviste det allerede ved sidste lovændring.

Dorte Bennedsen (S):

Da vi for nylig behandlede L 190, gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at misbrug eller omgåelse af lovgivning ikke er acceptabel, og ved begyndelsen af denne debat skal det slås fast, at denne holdning også gælder udlændingeloven. Derfor må man på dette som på andre områder have opmærksomheden rettet imod, om der viser sig tendenser til misbrug eller omgåelse.

Derfor er det også fornuftigt med mellemrum at se nærmere på dele af lovgivningen med henblik på, om der er brug for ændringer. Der er da også sat udvalgsarbejder i gang om henholdsvis

familiesammenføringsregler og udvisningsregler, og jeg har forstået på ministeren, at når resultaterne i nær fremtid foreligger, så vil de indgå som grundlag for eventuelle kommende ændringer.

Nu har Venstre og De Konservative så fremsat et beslutningsforslag om ændring af udlændingeloven på en række punkter. Det er specielt i bemærkningerne ret forbløffende læsning. Man kan under læsningen få den tanke, at forslaget udelukkende er ment som propaganda ud af vinduet, helt uden hensyn til virkeligheden. Det vil forslagsstillerne formentlig benægte. Men hvis det ikke er tilfældet, så er forslaget udtryk for en utrolig uvidenhed og for, at forslagsstillerne ikke har læst de lovforslag, de selv har været med til at behandle.

Venstre og De Konservative foreslår, at der gives politiet mulighed for at tage fingeraftryk af alle asylansøgere. Det er øjensynlig forbigået V's og K's opmærksomhed, at de for næsten to år siden var med til at indføre sådan nogle bestemmelser i udlændingeloven, ligesom de tilsyneladende også har overset, at L 190, som jo altså var til første behandling for nogle uger siden, foreslår muligheden for at tage fingeraftryk udvidet til i visse tilfælde også at omfatte udlændinge, som ikke søger asyl, men som skal afvises eller udvises.

Det foreslås også, at der snarest oprettes et fælles fingeraftryksregister. Med hensyn til både det forslag og flere andre må jeg igen henvise til L 190. Det blev fremsat, tre uger før B 111 blev fremsat her i salen, og det havde været en god idé, om man havde gjort sig den umage at læse L 190 igennem.

Grundlaget for opholdstilladelser skal løbende vurderes med henblik på forlængelse eller inddragelse. Det er vi selvfølgelig enige i, men igen: Det indgik allerede i lovændringen i 1995.

Uidentificerede asylansøgere skal udsendes. Ganske vist har jeg ikke som hovedforslagsstilleren en juridisk embedseksamen med første karakter, men jeg kan nu også konstatere, at en sådan eksamen ikke på nogen måde er en garanti for, at man er i stand til at tænke logisk. Problemet ved den type asylansøgere er jo netop, at vi ikke ved, hvor de kommer fra. Og fru Birthe Rønn Hornbech ved udmærket godt, at intet land vil tage imod en person, medmindre det er landets egen statsborger, og selv da kan det i mange tilfælde knibe.

Vi er enige i, at asylansøgere, der ikke vil medvirke, er et problem. Derfor er der også lagt

op til en stramning over for denne gruppe, hvilket man også kunne have erfaret ved at læse L 190.

Også sagsbehandlingstiderne får et skud for boven. Også vi ser gerne, at det kan gøres hurtigere; men nu er man nede på 30-35 pct. af det tidsforbrug, der var under den borgerlige justitsminister, og det resultat synes vi faktisk ikke er så ringe endda.

Forslagene om, at varig opholdstilladelse først skal gives efter syv år, og at flygtningehjælpen skal kobles ud af ÅG-proceduren, er vi uenige i. Syvårsgrænsen har vi diskuteret ved flere lejligheder, og vi mener fortsat, at det er forkert at lade mennesker svæve i uvished i så lang en periode. Og hvad angår flygtningehjælpen finder vi det godt og rigtigt, at der er en ikkestatslig instans, som er med til at sikre retsgarantierne i denne type af sager, hvor vi jo har afskåret ankemulighederne.

Sammenfattende kan jeg sige, at vi er optaget af at forhindre eventuelle misbrug af udlændingeloven, og at vi derfor støtter de forslag, som ministeren har fremsat i L 190.

Vi har noteret os, at der snart vil foreligge et resultat af udvalgsarbejder om kriminelle udlændinge, om familiesammenføringsregler og om midlertidige opholdstilladelser, og at disse arbejder vil indgå i grundlaget for overvejelserne om behov for ændringer. Det er vi tilfredse med, fordi det vil sikre, at eventuelle ændringer vil blive foretaget på baggrund af faktiske forhold og saglige vurderinger – og at der er behov for det, er det foreliggende beslutningsforslag et overordentlig godt eksempel på.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det glæder mig, at fru Dorte Bennedsen er enig i, at vi skal misbruge til livs, og at sagsbehandlingstiden skal være så kort som muligt. Derfor er jeg også lidt forbløffet over, at tonen er så skarp.

Jeg minder igen om, at dette forslag er indleveret til trykning før ministerens, og jeg sagde omhyggeligt under førstebehandlingen – i øvrigt som en af de få ordførere – at i dette med, at vi skal misbruges til livs, ja, der har vi det dilemma, at vi ikke skal mistænkeliggøre dem, der er flygtet fra forfølgelse. Dette forslag er netop ikke en mistænkeliggørelse, men det er et opgør med den førte politik. Det vedkender vi os gerne.

Og når så både ministeren og den socialdemokratiske ordfører siger, at man vil garantere for, at forslaget er propaganda ud af vinduet, vil jeg sige: Jamen det kan man da opfatte, som man vil. Venstres politik ligger klar, og den bliver sagt ud af vinduet og ind af vinduet.

Og så vil jeg sige, at når vi kommer med dette beslutningsforslag, så er det jo en bøn om og i håb om, at vi kunne spare alle disse idelige ændringer og prøve for en gangs skyld at være forudseende i stedet for at komme halsende bagefter og skulle samle op efter dem, der misbruger systemet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Ja, tonen er skarp, og det er den, fordi jeg finder, at det her forslag ligger under lavmålet af, hvad jeg hidtil har set.

Fru Birthe Rønn Hornbech kan ikke dække sig ind under, at det var indleveret til trykning før lovforslag nr. L 190. Lad mig tage et enkelt eksempel. Det hedder i punkt 7 i forslaget: »Forbedrede fingeraftryksregler.« Slår man så om i bemærkningerne, står der:

»Det foreslås derfor, at der gives politiet mulighed for at tage fingeraftryk af alle asylsøgere, dog med respekt for internationale konventioner på området.«

Jamen fru Birthe Rønn Hornbech, det vedtog vi i 1995!

Og sådan kunne man blive ved punkt for punkt. Lad mig tage et enkelt punkt mere op. Fru Birthe Rønn Hornbech skriver et eller andet sted i dette her papir, at ved stramningen af familiesammenføringsreglerne i 1992 indgik forligspartierne en aftale om, at asylsøgere ikke i asylfasen skulle kunne blive familiesammenført med herboende, men det løfte har Socialdemokratiet aldrig indfriet.

Her taler fru Birthe Rønn Hornbech direkte mod bedre vidende, eller også har hun glemt at slå op i Forhandlingerne. Vores daværende ordfører sagde i debatten, at hvis disse bemærkninger havde stået i lovforslaget, havde Socialdemokratiet stemt imod det. Det kan man dog vist ikke kalde en aftale om, at noget skulle ske.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg vil slet ikke dække mig ind under, hvornår forslaget er indleveret – det var bare en oplysning – for vi står naturligvis ved, hvad der står.

Men når man nu f.eks. hidser sig så meget op over fingeraftryksafsnittet, så kunne man i det mindste tage og læse det færdigt. Det, der står dér, bygger dels på, hvad vi sagde, allerede da vi havde det forrige lovforslag til behandling her i Folketinget, dels bygger det på en sønderlemmende kritik fra selveste Rigspolitechefen i en rapport, som vi fik runddelt i december, fordi man har udmøntet de tidligere regler på en sådan måde, at det var fuldkommen umuligt at bruge oplysningerne til noget som helst, fordi de skulle gemmes af vejen i et register for sig selv.

Dér kan man f.eks. læse om en drabsmand, som var lige ved at gå fri. Han var i Danmark, og man havde hans fingeraftryk, men man måtte ikke bruge dem til noget, og derfor meddelte man de udenlandske politimyndigheder, at man ikke havde ham her i landet. Til B.T. udtalte indenrigsministeren, at det vist ikke kunne passe. Jo, det kunne passe. Og på det grundlag har vi skrevet bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er egentlig utroligt, at fru Birthe Rønn Hornbech, som ikke undlader at fortælle os andre, at man egentlig skal være jurist for at beskæftige sig med disse her problemer, har en argumentation, der er så lidt sammenhængende som denne her. Fru Birthe Rønn Hornbech skriver i forslaget, at politiet skal have mulighed for at tage fingeraftryk af alle asylansøgere. Det er det, der står i de uddybende bemærkninger.

Jeg går ud fra, at fru Birthe Rønn Hornbech mener, vi skal tage alvorligt. Men det er svært at tage alvorligt, når man kan konstatere, at det – i øvrigt med fru Birthe Rønn Hornbechs stemme – blev vedtaget, jeg tror det var i juni 1995. Og der er bunker af andre eksempler i det her forslag.

Det er simpelt hen et dårligt stykke arbejde, og derfor tillader vi andre os at sige: Hvad er meningen med det her? Det er til udvortes brug. Det er ude af trit og uden sammenhæng med virkeligheden. Det er rigtigt, at Rigspolitiet kom med en kritik her i efteråret – i december eller hvornår det var – og den har ministeren taget til efterretning. Det er jo bl.a. det, L 190 handler om.

Det her er simpelt hen et af de mest usaglige stykker papir, jeg har set fra fru Birthe Rønn Hornbechs side.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, det er lidt interessant, at fru Dorte Bennedsen gør så meget ud af fingeraftryksreglerne, som vi forhandlede meget længe for et par år siden, og som vi ikke syntes var tilstrækkelige; vi stemte for dem med nogle bemærkninger om, at vi ville have dem udvidet.

Dernæst kommer der en rapport fra Rigspolitiet, og indenrigsministeren giver i første omgang udtryk for, at det ikke kan passe – det står i B.T. – eller noget i den retning, i hvert fald overraskelse. Dernæst fremsætter man et forslag, hvor man selv strammer fingeraftryksreglerne.

Og nu er det altså usagligt, at vi tillader os at pege på det. Det er dog en forunderlig måde. Men hovedsagen er, at det her forslag åbenbart har sat gang i indenrigsministerens lovgivningsarbejde, da vi annoncerede det. Det er vi godt tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er ikke det konkrete indhold omkring fingeraftryk eller ikkefingeraftryk. Det, jeg klan- drer, er, at forslagsstillerne med dette her forslag prøver at give et indtryk af, at verden er totalt af lave, og at man så – og det rammer jo forslagsstillerne selv i nakken – er så lidt smarte, at man tager en række argumenter op, som der ikke er hold i. De har intet med virkeligheden at gøre. Enten er tingene gennemført eller også er de bragt i forslag.

Men det, der er hensigten med det her, er jo at prøve at fremstille flygtningeområdet som: Hvis vi i Venstre og De Konservative ikke er her og varetager det, så går verden totalt af lave. Jeg siger velbekomme!

Helge Adam Møller (KF):

Fru Dorte Bennedsen konstaterer, at dette forslag er fremsat med henblik på udvortes brug. Ja, selvfølgelig, hvad ellers? Ethvert forslag, som bliver fremsat i Folketinget, er vel fremsat med henblik på udvortes brug, således at offentligheden kan kende det, således at Folketinget kan kende det, og således at Folketinget kan vedtage det og gennemføre det.

Og bliver dette her forslag vedtaget i Folketinget, så vil vi få en udlændingepolitik, som er langt mere i overensstemmelse med, hvad der er ret og rimeligt, som vil sikre, at de, der virkelig er flygtninge, får en hurtigere og mere effektiv

behandling og hurtigere kan blive integreret i samfundet.

Og alle dem, der ikke er flygtninge, og dem, der misbruger reglerne, og dem, der ikke opfører sig ordentligt, efter at de er kommet til Danmark, ja, dem hjælper vi også, for dem hjælper vi ud langt hurtigere og langt mere effektivt. Det er der da ikke noget galt i. Det er da almindelig sund fornuft. Så det er da et godt forslag.

Ministeren undrer sig; det skal ministeren selvfølgelig have lov til. Det er, som om ministeren ikke rigtig har forstået, hvad formålet med forslaget er.

Jeg har beskrevet ét af formålene, men der er da også et andet formål, og det er, at vi jo må konstatere, når vi ser tilbage på de lidt over 4 år, hvor ministeren har haft ansvaret for udlændingeområdet, og hvor fru Dorte Bennedsen og fru Elisabeth Arnold har været ordførere for Socialdemokratiet og De Radikale, at der er gennemført en hel del stramninger på udlændingeområdet, specielt i de sidste 2 år.

Der lægges nu med det fingeraftryksforslag, som fru Dorte Bennedsen taler om, op til yderligere stramninger. Med de tanker, indenrigsministeren i dag er fremme med om udvisning af udlændinge hurtigere og mere konsekvent og lidt tidligere, lægges der op til yderligere stramninger.

Men så kommer det interessante: Er det nogle nye og epokegørende tanker, regeringen har fået? Næh, det er alle sammen tanker og forslag, som tidligere er blevet nedstemt i dette Folketing.

Lad mig bare minde om den 14. december 1993: Da fremsatte Det Konservative Folkeparti et antal forslag til stramninger af udlændingeloven, bl.a. om, at kriminelle udlændinge skulle udvises hurtigere og mere konsekvent, men dengang blev de afvist totalt og derefter nedstemt. Det er lidt over 3 år siden – i dag siger man det modsatte.

Vi har været talsmænd for, at fingeraftryksreglerne skulle strammes, således at det sidste lille smuthul, der var tilbage, kunne lukkes ved, at udlændinge kunne blive afvist allerede ved grænsen, og nu bliver det altså lukket, men hvorfor blev det ikke allerede lukket for 2 år siden? Da afviste man det totalt.

Vi har sagt, at Ombudsmanden ikke skal kunne behandle sager, der er afgjort i Flygtningegenævnet, og det er jo også vedtaget nu.

Og vi har sagt og to gange fremsat forslag i dette Folketing om, at narkokriminelle skal kun-

ne udvises, men det blev blankt afvist og forkastet og nedstemt af indenrigsministeren, fru Dorte Bennedsen og fru Elisabeth Arnold. Men så blev det vedtaget for et halvt år siden.

Så formålet med det her er også at lægge nogle ting frem, som vi synes er rigtige i dag, og som vi også syntes var rigtige for 2-3 år siden, og hvor vi håber, at der vil ske den samme ændring med Socialdemokratiet og De Radikale: at når tiden er modnet i 3, 4 eller 5 år, så stemmer de for dem.

For der er jo mange gode ting i det her. Lad mig bare nævne et par af dem:

Vi synes, reglen for flygtninge, som kommer til Danmark og får flygtningestatus, fordi de er reelle flygtninge, må være således, at hvis situationen i deres eget hjemland bliver normal inden for de første syv år – altså hvis diktatoren bliver fjernet og demokratiet genindført – så skal de vende hjem.

Det var også derfor, vi var imod den ændring, der gik ud på, at bosniere fik ret til livsvarigt ophold i Danmark efter 3 år, for vi synes, det er urimeligt, at man resten af sit liv skal kunne blive boende i Danmark, hvis situationen i det land, som man er flygtet fra, bliver normal.

Vi synes også, at det er rigtigt i langt større omfang løbende, måned for måned, at vurdere, om flygtningestatus stadigvæk bør opretholdes, for hvis man som anerkendt flygtning i Danmark på et eller andet tidspunkt trygt kan tage tilbage på ferie eller visit i sit hjemland, må den naturlige konsekvens være, at så bliver flygtningestatus inddraget, hvis det er inden for de første syv år.

Og vi synes, kursen over for kriminelle udlændinge skal skærpes, og det kan vi nu se tegn på at ministeren også synes og forhåbentlig også ordførerne, men hvorfor gjorde man det ikke, da det blev foreslået for mange år siden.

Og lad mig endelig som det sidste nævne den aftale, der lige har været nævnt:

Jeg mener, at der i sin tid, da hr. Hans Engell var justitsminister, var en klar og tydelig, i hvert fald mundtlig, aftale mellem forhandlerne dengang om, at reglen om, at hvis en asylansøger under ansøgningens behandling i Danmark indgik ægteskab med en dansk statsborger, gav det mulighed for ophold, skulle afskaffes.

Det var en klar aftale, vi dengang indgik, men den er aldrig blevet lovfæstet, og det er det, vi ønsker at den bliver nu.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har bare tre korte spørgsmål til hr. Helge Adam Møller:

For det første: Hvad er fupansøgere? Er det alle ansøgere, som søger om asyl, men som ikke får det?

For det andet: Hvad galt er der ved menneskesmugling? Det er der ikke noget argument om i forslaget, og jeg går altså meget ind for menneskesmugling, vil jeg sige, men jeg glæder mig til at høre hr. Helge Adam Møllers argumentation imod menneskesmugling.

Og for det tredje synes jeg, hr. Helge Adam Møller skal have mulighed for at svare på følgende spørgsmål: Hvor skal de uidentificerede asylansøgere udsendes til? Til hvilket land skal de sendes til?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Uidentificerede asylansøgere skal i første omgang frihedsberøves ved at blive sendt i fængsel, for det er vi sikre på i stort omfang vil få dem til meget hurtigt at fortælle, hvor de kommer fra, og derefter skal de sendes til det land, de kommer fra.

Hvad galt er der ved menneskesmugling, bliver der så spurgt.

Der er det galt ved menneskesmugling, at det er ulovligt. Og jeg er en af dem, der er tilhænger af, at når man begår en ulovlighed, straffes man også for den, og jeg synes, den strafferamme, der i øjeblikket er for med økonomisk vinding at smugle mennesker til Danmark eller andre lande er for lav, for det er menneskesmugling, og det skal straffes.

Og hvad er fupansøgere?

Ja, det kan der sikkert anlægges mange betragtninger på, men det er i hver tilfælde de mennesker, som søger til Danmark vel vidende, at de ikke opfylder flygtningekonventionens bestemmelser, men som altså søger hertil af andre grunde.

Jeg er helt klar over, at der kan være nogle, der selv mener, at de opfylder dem, men hvor det så ved behandlingen af deres asylansøgning bliver afgjort, at de alligevel ikke gør det, og dem vil jeg ikke kalde fupansøgere. Men der er også et antal ansøgere, som helt klart er vidende om det, og som lyver om deres herkomst ved at sige, at de kommer fra Somalia, selv om de faktisk kommer fra Kenya, og det er altså fupansøgere.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår nu, at uidentificerede asylansøgere ikke skal udsendes, at de først skal udsendes, når de er blevet identificeret – så har vi fået løst det problem.

Men var det ikke menneskesmugling, da danske fiskeskippere mod god betaling smuglede jøder til Sverige under Anden Verdenskrig? Og var det ikke også menneskesmugling, da fornuftige og forstandige mennesker hjalp med at smugle f.eks. polske og russiske jøder ud af Polen og Sovjetunionen?

Jeg stiller bare spørgsmålet for at få afklaret, om hr. Helge Adam Møller er imod enhver form for menneskesmugling, der indebærer, at der tjenes penge på det, eller det kun er bestemte former for menneskesmugling, hr. Helge Adam Møller er imod. Så jeg kunne godt tænke mig at få præciseret svaret på det sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller og jeg har tit haft forskellige synspunkter på en række enkeltheder, og det er for så vidt i orden; det synes jeg ikke der er nogen grund til at gøre meget ud af.

Men jeg forstår på hr. Helge Adam Møller, at han mener, at uidentificerede asylansøgere skal fængsles, og det synspunkt kan hr. Helge Adam Møller gerne have; det skal jeg ikke gøre mere ud af. Men jeg vil gerne have en forklaring på, hvorfor der i punkt 4 i 10-punkts-planen i forslaget står: Uidentificerede asylansøgere skal udsendes. For det er jo en plan, som helt klart lægger op til at skulle bruges som et slagvåben i en debat om udlændinge og flygtninge, og derfor vil jeg bede hr. Helge Adam Møller om at forklare mig, hvorfor de skal udsendes, og hvorledes det skal kunne lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Når jeg nu læser forslaget, erkender jeg blankt, at jeg i dag ville have skrevet det på en måde, som ikke kan misforstås, for hvis man uden at læse bemærkningerne læser akkurat punkt 4, er det ikke krystalklart, for selvfølgelig kan man ikke udsende uidentificerede asylansøgere til et land, som man ikke med bestemt ved at de kommer fra; det indrømmer jeg blankt.

Men hvis man så ser, hvad der står om det i bemærkningerne, er det jo altså også forklaret, og det var det, der burde have stået i selve forslaget i en mere krystalklar form.

Forklaringen er, at vi ønsker, at de skal frihedsberøves med henblik på at få dem opmuntret til at fortælle, at de altså kommer fra Sverige, Kenya eller USA, eller hvor de nu kommer fra, og dermed få mulighed for at udsende dem til det land, de kommer fra.

Men o.k., der er mange punkter i forslaget, og jeg er glad for, at man påpeger, at der er et sted, hvor det ikke er udformet helt korrekt. Men som det står i bemærkningerne, tror jeg altså ikke, man kan være i tvivl om, hvad meningen er.

Men jeg vil gerne her fra Folketingets talerstol sige, at vi ikke vil sende nogen til et land, som vi ikke ved at de kommer fra, selvfølgelig ikke. I øvrigt er der ikke noget land, der vil modtage dem, medmindre de kommer derfra.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

På vej ned af talerstolen indrømmede hr. Helge Adam Møller, han havde glemt at svare på mit spørgsmål om menneskesmuglere; så jeg vil bare give hr. Helge Adam Møller en chance for at besvare spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Vi kan få en lang diskussion om, hvad menneskesmuglere er eller ikke er, og i hvilke situationer menneskesmugling er moralsk acceptabelt, men jeg indrømmer blankt, at jeg synes, det, som danske fiskere gjorde under besættelsen, var fint og godt og rigtigt.

Anne Baastrup (SF):

Da jeg så dette beslutningsforslag og lagde mærke til, at det blev fremsat den 1. april, troede jeg rent faktisk, det var en aprilsnar, men det kan jeg jo nu forstå at det ikke er.

Og så kan jeg forstå på kulturministeren – der ganske vist er blevet irrettesat af økonomiministerens – at vi vistnok snart skal have valg, og dér er det jo i og for sig meget vanskeligt for Venstre og De Konservative at finde sig en plads i en valgkamp, som formentlig med ret stor sandsynlighed kommer til at gå ud på racistiske udfald mod vores flygtningepolitik, for både Venstre og De Konservative har faktisk meget svært ved at finde sig en plads mellem »De Forenede Fremskridtspartier« og regeringens konstante forsøg på at foretage stramninger. Det er ikke nemt at gå ud i en valgkamp, hvor man på den måde bliver klemte fra begge sider.

I stedet for at komme ind på de forskellige punkter, som allerede under den foregående debat er blevet rejst her, vil jeg koncentrere mig om to ting, som jeg mener ikke er blevet nævnt, men som jeg ikke har hørt at forslagsstillerne på den ene eller den anden måde har trukket tilbage.

Først om punkt 3, hvor der bl.a. står: »Familiesammenføring for indvandrere betinges af selvforsørgelse.« Dér vil jeg spørge forslagsstillerne: Hvor lang tid er man indvandrer? Jeg har længe tilbage i tiden noget familie fra Sverige, og er jeg så stadig væk indvandrer? For jeg ser i bemærkningerne, at man i hvert fald taler om tredjegerationsindvandrere, men at man ikke forholder sig til spørgsmålet om, hvorvidt de er danske statsborgere eller ej. Og hvor går grænsen for, hvor lang tid denne familiesammenføringsregel skal fastholdes?

Her vil jeg i øvrigt bemærke, at det selvfølgelig er synd for Fremskridtspartiet, at man har taget Fremskridtspartiets sætning stort set uændret.

Det andet spørgsmål vedrører ønsket om, at Dansk Flygtningehjælps varetøret skal fjernes i åbenbart grundløse sager, for det er mit klare indtryk, at den varetøret blev indført af den borgerlige regering, som på det tidspunkt netop ønskede at give flygtninge en eller anden form for retssikkerhed, men jeg kan nu forstå, at de retssikkerhedsovervejelser, som den borgerlige regering dengang stod for, ikke er retssikkerhedsovervejelser, som Venstre og De Konservative i dag mener skal fastholdes.

Men der skal ikke herske tvivl om, at SF ikke støtter forslaget.

Henrik Svane (RV):

Jeg vil indledningsvis sige, at Det Radikale Venstres mål er et samfund, hvor mennesker kan leve værdigt sammen. Og en af forudsætningerne for, at de kan eksistere sammen, er, at man er opmærksom på princippet om, at vi alle er lige for loven.

Det danske samfund er og bør være et åbent samfund i konstant udvikling, hvor der skal være plads til, at forskellige kulturer kan leve og udfolde sig sammen i gensidig respekt. Og det danske samfund er en del af verdenssamfundet, som jo er fælles om ansvaret for bl.a. menneskerettighederne.

Forslagsstillerne nævner, at beslutningsforslaget demonstrerer indenrigsministerens forsømmelser og undladelse af at føre en mere

stringent udlændingepolitik, men har Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke bemærket, at en række af de forslag, der fremsættes i beslutningsforslaget, allerede er gennemført eller er ved at blive det?

F.eks. giver lovforslag nr. L 190 om ændring af udlændingeloven, som er fremsat af indenrigsministeren, på en lang række punkter forbedrede muligheder for at optage og anvende fingeraftryk. Og samme lovforslag indeholder også regler om at motivere asylansøgere til at medvirke til sagens oplysning.

Endvidere har justitsministeren den 26. marts i år fremsat et ændringsforslag til lovforslag nr. L 98 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og våbenloven, hvorefter politiet kan foretage indgreb i meddelelshemmeligheden som led i efterforskningen af sager om menneskesmugling. Og Rigspolitiet har taget initiativer med henblik på at styrke indsatsen imod organiseret illegal indvandring og menneskesmugling.

Jeg fristes næsten til at sige: Min sjæl, hvad vil du mere?

Jo, gamle hæderkronede demokratiske partier som Venstre og De Konservative vil ifølge forslagens punkt 4 som noget mere have udsendt identificerede udlændinge. Ja, naturligvis, men vil man også fortælle regeringen og Folketinget, hvor de skal sendes hen? Vil man fortælle, hvilke lande, der kunne tænkes at modtage de personer, om hvem det ikke kan dokumenteres, at de har nogen som helst form for tilknytning til det pågældende land?

Jeg forstår heller ikke forslagens punkt 6 om, at afslag på asyl medfører omgående udsendelse. Dette gælder jo allerede.

Også her er der i lovforslag nr. L 190 taget initiativ til en bedre sikring af udsendelse med forslaget om, at asylansøgere, der ikke medvirker til udsendelsen, kan risikere, at deres fingeraftryk udleveres til deres hjemlands ambassade med henblik på udstedelse af pas eller anden rejselegitimation til brug ved udsendelsen.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget nævnes det, at Unionstraktaten skabte nye muligheder for at udvikle samordnede løsninger bl.a. på flygtninge- og indvandrerområdet. Hertil må blot siges, at dette område hører under den tredje søjle. Reglerne under denne søjle er endnu ikke fuldt udviklede, idet man i EU endnu ikke er blevet enige om anvendelsen af de nye traktatbestemmelser. Men dette betyder ikke, at vi i Danmark blot skal gribe til midler, som udelukkende er nationale, fordi man

ikke kan afvente fælles regler for EU. En koordineret indsats på fælleseuropæisk plan må være værd at vente på.

Lad mig så kort kommentere punkt 1 i beslutningsforslaget vedrørende midlertidig opholdstilladelse i Danmark inden for de første 7 år. Hvordan kan de borgerlige partier med en rod i en kristen, human kultur dog synke så dybt, at de nu for alvor vil søge at ramme mennesker, der har været udsat for overgreb, forfølgelse, fornedrelse, vold og krig, med dette parkeringsforslag, som jo ikke blot vil dreje sig om 7 års frustrerende uvished, men også skal tillægges den efterfølgende sagsbehandlingstid, dersom det til sidst skulle lykkes at få asyl?

Det er et umenneskeligt og frastødende forslag, som kunne være hentet ud af Fremskridtspartiets katalog, men som nu fremsættes af V og K. Det må sitre i gamle liberale Venstremænds og -koners hoveder og ligeså i retsindige konservatives ditto.

Kan nogen far eller mor forestille sig, hvordan en børneopdragelse skulle foregå under disse usikre betingelser? Hvordan skulle man kunne indpode selvspekt og tro på fremtiden i sine børn? Ledighed er som bekendt roden til alt ondt. Fremmede, du skal ikke tro, du er noget. Vi kom først, og det er os, der bestemmer.

Forslaget vil i sin umiddelbare konsekvens stimulere til fortsat fremmedgørelse og være kimen til had, misundelse og vold og i sin yderste konsekvens for alvor give næring til fremmedhadet. Det er vel ikke dette, forslagsstillerne ønsker sig?

I Det Radikale Venstre vil vi fortsat forsvare samfundets svage og deltager gerne løbende i diskussionen om justering af udlændingeloven. Men dette overfladiske og til dels usmagelige beslutningsforslag er ikke egnet som afsæt for en sådan diskussion.

Og så skal jeg lige til sidst på vegne af hr. Arne Melchior udtale, at CD helt og fuldt tilslutter sig ministerens tale.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg siger tak til min relativt nye kollega, fordi han bringer de store salmedigtere herop på Folketingets talerstol. Det er rart at høre, men det kan selvfølgelig ikke ændre min opfattelse af, hvordan udlændingepolitikken skal hænge sammen.

Men jeg har et spørgsmål, for jeg synes, der var nogle principielle ting. Ordføreren startede

med at sige: Vi skal være lige for loven. Ja, vi skal være lige for loven, når vi er her i Danmark. Men er problemet netop ikke, at vi med denne udlændingepolitik skaber endnu større ulighed i verden?

Hvorfor vil også De Radikale så gerne gøre Danmark til et indvandrerland, hvor vi forgylder nogle ganske få flygtninge, der får lov at blive indvandrere, og bruger mange ressourcer på dem her i Danmark med det resultat, at vi har færre ressourcer ude i verden, hvor der er nød og elendighed og flugt? Kan jeg få en forklaring på, hvorfor man foretrækker den indvandrerpolitik frem for en dynamisk flygtningepolitik, hvor man hjælper mange flere?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Til fru Birthe Rønn Hornbech vil jeg da gerne sige, at jeg ikke har kendskab til eksempler på, at vi forgylder flygtninge i Danmark.

Jeg har lagt mærke til, at man i bemærkningerne til beslutningsforslaget væver lidt omkring muligheden for at hjælpe i nørømråderne bl.a. med infrastruktur ved repatriering og lignende. Jeg kan ikke se, hvordan det harmonerer med Venstres konstante forsøg på at få frataget f.eks. Danida nogle af de bevillinger, vi i Det Radikale Venstre hvert år søger at fastholde, vi skal give.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg tror nok, de fleste flygtninge i flygtningelejre i den tredje verden vil føle, at de flygtninge, der har været så heldige at komme ind i Danmark, bliver forgyldt, og vi har talrige historier om, at det næsten er håbløst for dem at vende tilbage. De får en sådan status, at de faktisk også bliver udstødt, fordi de har helt andre midler end de andre i landsbyen. Det synes jeg hr. Svane skulle tænke over.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu forholder det sig jo sådan, at blind høne også en gang imellem kan finde et guldkorn, og det er da rigtigt – det tror jeg også hr. Henrik Svane er enig i – at det er vigtigt at sætte ind med ulandsbistand, så vi kan hjælpe ude omkring, og så vi ikke får de situationer, at visse områder bliver flygtningeskabende.

Jeg vil egentlig blot gerne høre, hvad der ske-te på ulandsbistandens område igennem de 10

år med borgerlig regering. Forslaget om at styrke ulandsindsatsen var oppe i mange flygtningedebatter.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg tror, jeg må gøre opmærksom på, at spørgsmål i de korte bemærkninger skal stilles til den sidste ordfører.

Tom Behnke (FP):

Det er nu skønt at høre, hvordan både Socialdemokratiets ordfører og Det Radikale Venstres ordfører står her og forfægter nogle af de forslag, som ministeren har fremsat i denne samling, ideer, som blev sablet ned, da Fremskridtspartiet tidligere fremsatte forslag med lignende ideer i Folketinget.

Og det er jo egentlig sjovt nok, at når Fremskridtspartiet fremsætter forslag i Folketinget, bliver de sablet ned: Det er umenneskeligt, det er helt urimeligt. Så går der et par år eller tre, og så udvikler situationen sig så sådan, at selv en socialdemokratisk minister ikke kan overse, at problemerne er der, og at der nu må gøres noget ved dem. Og så kommer regeringen med forslag, som faktisk ligner meget af det, som Fremskridtspartiet tidligere har fremsat, og pludselig er det evig saliggørende, og så står man her og forfægter synspunkterne og forsvarer dem til sidste blodstråbe. Men det er flot, at det kan gå på den måde.

Hvis vi f.eks. kigger på hele diskussionen om kriminelle udlændinge, har Fremskridtspartiet adskillige gange foreslået, at der snart bliver gjort noget seriøst for at tage hårdt fat om de kriminelle udlændinge og gøre dem klart, at laver man kriminalitet i Danmark, er det ud af landet.

Vi har været kritiseret, vi har været svinet til, vi har været hånet og ydmyget her i Folketinget, men da Ekstra Bladet kørte en kampagne igennem en længere periode, så selv hr. Bjørn Elmquist måtte erkende, at det nok ikke kun var lakrids, de gik rundt og solgte på Vesterbro, ja, så fik man altså lavet en lovopstramning, således at udlændinge, der laver kriminalitet i form af narkotikakriminalitet, godt kan blive udvist af Danmark.

Problemerne skal simpelt hen op på forsiderne af landets aviser og være der igennem en uge eller helst fjorten dage, før regeringen tager sig sammen. Det er beklageligt, at regeringen ikke i højere grad kan se problemerne på forhånd, og allerede inden problemerne udvikler sig så

voldsomt, som det er tilfældet, tager fat om dem og løser dem og laver lidt forebyggende arbejde.

Når jeg ser på det forslag, som er fremsat af Venstre og De Konservative, er det naturligvis et forslag, som vi i Fremskridtspartiet kan tilslutte os. Der er ingen tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet har den samme tanke og idé: at de, der kommer til Danmark og søger om at få asyl og siger, at de er flygtninge, skal vedblive at være flygtninge, vel at mærke hvis de får opholdstilladelse i Danmark.

Flygtninge er flygtninge, og flygtninge skal vedblive at være flygtninge, indtil de kan vende hjem til deres hjemland igen. Det er det, der ligger i begrebet flygtning. Der ligger ikke det, at når man har været her i et par år, overgår man til at få permanent opholdstilladelse, og så kan man blive her resten af sit liv og i de næste mange generationer og få familiesammenføring og lignende.

Flygtning er et midlertidigt begreb, og derfor skal flygtninge naturligvis vedblive at være flygtninge, til de kan vende hjem, eller til de har været her så længe, at de ifølge de almindelige regler kan søge om at få dansk statsborgerskab. Det princip synes jeg man burde gennemføre, og det princip tror jeg vil gavne alt og alle.

Så er der spørgsmålet om at ophæve retskrav på familiesammenføring. Der er ingen tvivl om, vi i Fremskridtspartiet støtter et sådant forslag. Vi har selv tidligere fremsat forslag om det, og det er et godt og et rigtigt forslag. Der skal ikke ligge noget egentligt retskrav på at kunne opnå familiesammenføring.

Sagsbehandlingsstiderne skal afkortes. Ja, naturligvis.

Og så er der hele spørgsmålet om Dansk Flygtningehjælp. Her er vi i Fremskridtspartiet ganske enige i, at den vettoret, som Dansk Flygtningehjælp har som ganske privat forening, er helt utilstedelig. Naturligvis skal en privat forening ikke kunne have vettoret på denne måde. Det skal afskaffes.

Vedrørende en skærpet kurs over for kriminelle udlændinge har jeg tidligere i min tale været inde på, at det støtter vi i Fremskridtspartiet. Naturligvis skal der være en skærpet kurs over for de kriminelle udlændinge. Der har været forhandlinger, som man har kunnet læse lidt om i medierne, hvor Venstre og De Konservative i forhold til kontorcirculæret har sagt til regeringen, at opstramningen skal bestå i, at de, der har fået en dom på mere end 4 års fængsel, ikke skal kunne optages på lovforslagene om dem, der skal have dansk indfødsret.

Jeg forstår også – og det fremgår jo klart og tydeligt – at den gruppe, vi taler om her, er to, tre, fire stykker om året; større effekt vil det ikke have. Så Venstre og De Konservative må tage lidt hårdere fat under disse forhandlinger med regeringen, men det bliver naturligvis svært, for selv et så svagt forslag vil regeringen ikke være med til.

Med hensyn til menneskesmugling synes jeg, det er lidt interessant i forbindelse med den debat, vi har haft tidligere i dag, at menneskesmuglingsproblematikken bliver ophævet helt pr. automatik, når Danmark indgår i Schengen-samarbejdet. Så er der ikke nogen grænsekontrol længere, og dermed ophæver man begrebet menneskesmugling. Det løser jo sig selv, ikke i den retning, som vi i Fremskridtspartiet gerne havde set det, men det kommer.

Næh, det, som vi i Fremskridtspartiet synes der mangler i dette forslag, er: I forhold til de kriminelle udlændinge skal der skærpes væsentligt. Det skal være sådan, at hvis man er så kriminel, at man får en dom på 30 dages fængsel eller mere, er det ud af Danmark. Så har man selv bedt om at få lov til at forlade landet, og så skal vi nok hjælpe dem med at komme ud, ikke mindst af hensyn til alle de mange lovlydige udlændinge, som opholder sig i Danmark.

Det er også vores opfattelse, at for at vi kan have styr på tingene, er det nødvendigt at sørge for, at der i alle pas og andre legitimationspapirer, som udlændinge har, skal være fingeraftryk, så man hurtigt og med det samme kan se, om der nu også er tale om den rette indehaver af det pågældende stykke papir.

Endelig er det vores opfattelse, at når vi taler om familiesammenføring, skal det være muligt for myndighederne at kræve, at der bliver foretaget en DNA-test, således at man kan sikre sig, at de pågældende mennesker er i familie med hinanden. Det er der jo ingen lovlydige og almindelige mennesker, som ønsker at få familiesammenføring, der kan have noget som helst imod. For DNA-testen vil i givet fald, hvis de har rent mel i posen, blot vise, at det er korrekt, at de er i familie med hinanden.

Søren Søndergaard (EL):

Det er godt, at ikke alle danske fædre skal have foretaget DNA-test!

Hvis man ikke vidste bedre, som det også er fremgået her, skulle man altså tro, at forslagsstillerne ikke kendte noget til udlændingeloven og heller ikke kendte noget til stramningerne på

området. Men det gør de jo, for, som det også er kommet frem, de har selv været med til at gennemføre dem sammen med regeringen.

Så hvad er egentlig baggrunden for det her?

Jeg tror, man bliver nødt til at kigge på den ideologi, som gennemsyrrer forslaget. Selv om man kan være uenig i de enkelte dele, mener jeg, at det, der er det afgørende problem, er det ideologiske grundlag. Det er her, de virkelige problemer ligger.

Uanset hvad der bliver sagt, når man skal begrunde forslaget positivt, er den gennemgående holdning den, at de fleste asylsøgere i virkeligheden er en flok svindlere og bedragere, måske også kriminelle – det ligger i de ord, der bliver brugt – som koldt og kynisk og efter nøje udført plan, og det skal jeg komme tilbage til, udnytter de godtroende, men dybest set naive og dumme danske myndigheders blødsødenhed.

Når det er sådan, må der selvfølgelig en fast hånd til for at stoppe misbruget, lyder tankegangen, og det kan så ske både ved at ramme de enkelte asylsøgere og ved at mistænkeliggøre de i øvrigt stadig færre flygtninge, det lykkes at komme ind i landet, for det er jo værd at være opmærksom på, at antallet af asylsøgere i Europa faktisk er dalende, hvilket bl.a. fremgår af den seneste oversigt fra EU's eget statistiske kontor.

Når antallet er dalende, skyldes det ikke, at verden er blevet fredeligere. Det skyldes tværtimod, at de udelukkelsesmekanismer, som bl.a. vi, men også andre EU-lande efterhånden har fået gennemført, målrettet holder folk borte. Så når forslagsstillerne fremt ønsker at hjælpe folk i nærheden af deres hjemland, er der kun det at tilføje, at det er da meget godt, men dér er langt de fleste flygtninge jo alligevel i forvejen.

Det bliver derfor så meget desto mere latterligt – og jeg bruger ordet latterligt – at læse i forslaget om det store pres af flygtninge på Europa, for det findes ikke, i hvert fald ikke i Europa. Det er imidlertid rigtigt, at det findes, men det er langt overvejende i den tredje verden, hvor Danmarks politik, EU's politik og de øvrige rige landes politik skaber den ene ulykkelige situation efter den anden, som sætter store flygtningestrømme i bevægelse. Det er det, der er den virkelige katastrofe, og ikke, at der kommer flygtninge til Europa.

Men det vil man aldrig diskutere fra Venstres og De Konservatives side. Man vil ikke diskutere Vestens medansvar for f.eks. flygtningkata-

strofen i Rwanda, hvor franske og belgiske våbenfirmaer med støtte fra Verdensbanken leverede våben til hutuerne, som igangsatte et planlagt folkemord på op mod 1 million mennesker, hvilket igangsatte en kæmpe stor flygtningestrøm. Den slags ting diskuterer man ikke, men skulle der være en enkelt eller to eller 10 af de flygtninge, som kommer igennem til Danmark, er det et stort problem, som skal optage Folketinget i flere dage.

Den grundlæggende mistænkeliggørelse af asylansøgerne, som vi ser i forslaget, kommer meget tydeligt til udtryk i bemærkningerne til forslagets punkt 8, hvor det hedder, at indsatsen mod fupasylsøgerne skal forstærkes. Og man skriver videre:

»Dels planlægges flygtningerejser meget nøje, og det er flygtningene selv, der udpeger det land, de ønsker at flygte til.«

Jeg ved ikke, hvad Venstre og De Konservative bygger det på, for dokumentationen er selvfølgelig ikke til stede. Man får nærmest det indtryk, at flygtningene sidder på samme måde som danskerne i de lange vintermåneder med rejsekatalogerne og vælger ud, hvor de vil tilbringe ferien væk fra de trange tider i hjemlandet. Mistænkeliggørelsens ideologi slår igennem i fuldt flor, og problemet er, at dokumentationen desværre er fraværende. Der er ingen former for dokumentation.

Hvis det nu bare var sådan, at denne mistænkeliggørelse af andre mennesker var en fiks idé i hovedet på de 10 forslagsstillere, var det jo ikke noget stort problem. Problemet er bare, at dette forslag, som skaber myter og falske forestillinger, er den næring, som mere fremmedhad, racistiske kræfter på højrefløj lever af. Det er de fordomme, det er den uvidenhed, som skaber fremmedhad, og de kræfter, som ikke i dag har den fornødne styrke til at puste det had op, får med et forslag som dette her præcis det kunstige åndedræt, de hungrer efter.

Afslutningsvis vil jeg sige, at på sin vis forstår jeg godt Socialdemokratiets forargelse. Nu har de jo gennemført den ene stramning efter den anden, de har givet Venstre og De Konservative stort set alt, hvad de har krævet, og så kommer de og vil have mere.

Jeg forstår godt, at Socialdemokratiet føler sig svigtet, kan man sige, af vennerne. Men Venstre og De Konservative har jo også lært af erfaringerne. De ved, at hvis de bare stiller tilstrækkelig store krav og gentager dem igen og igen, ja, så går der nogle måneder, så går der et år eller

måske 2 år, men så er konsekvensen også forudsigelig: Så kommer Socialdemokratiet og regeringen selv og stiller forslag om stramninger.

Pia Kjærsgaard (DF):

Der skal ske en kraftig stramning af udlændingeloven, og ingen skal være i tvivl om, at Dansk Folkeparti vil støtte ethvert skridt i den retning. Derfor støtter vi selvfølgelig også Venstres og De Konservatives forslag, og vi gider simpelt hen ikke kaste os ud i en eller anden petitesse-snak, som mange af de øvrige ordførere har gjort. Det er et beslutningsforslag, som omtaler nogle problemer. Det er måske ikke helt godt udarbejdet, okay, men det viser sig jo gang på gang, at ministeren skal have et gevaldigt spark for at få gang i lovgivningen.

Den side af sagen har også været debatteret i dag, og Dansk Folkeparti kan fuldstændig tilslutte sig, at der skal mange opfordringer til, før ministeren vil gøre noget som helst ved sagen. Skulle forslaget blive vedtaget – men det er der nok ikke store chancer for – har ministeren og ikke mindst hendes embedsmænd bare at få gang i arbejdet på en måde, så tingene hænger sammen.

Ministeren og Socialdemokratiets ordfører har overhovedet ikke forholdt sig til ret meget i forslaget; kun på de områder, hvor de har kunnet drille og hænge Venstre og De Konservative op på en eller anden formulering, har man været ude med snøren, og det er sagen faktisk alt, alt for alvorlig til. Ministeren og Socialdemokratiets ordfører har ikke forholdt sig til, om perioden for midlertidig opholdstilladelse burde forlænges, før der blev givet fast opholdstilladelse; ministeren og Socialdemokratiets ordfører har ikke forholdt sig til, om det burde undersøges, om en bevilget opholdstilladelse burde inddrages; ministeren og Socialdemokratiets ordfører har aldeles ikke forholdt sig til, om retskravet på familiesammenføring er rimeligt, og problemerne med Dansk Flygtningehjælps afvisning af Udlændingestyrelsens afgørelser har ministeren og Socialdemokratiets ordfører heller ikke forholdt sig til.

Men hvad har man så gjort? Man har været hånlige, man har været nedladende og sagt, at det var et ufuldstændigt, komplet uforståeligt og fuldstændig tåbeligt forslag i stedet for at forholde sig til, at der faktisk er nogle punkter, hvor tingene ikke fungerer hensigtsmæssigt. Det er også pudsigt, at ministeren netop i dag har kunnet meddele medierne, at der nu kommer et

lovforslag – efter sommerferien vel at mærke – om udvisning af kriminelle udlændinge. Er det et tilfælde? Eller er det, fordi vi rent faktisk skulle have en debat i dag om udlændingelovgivningen? Jeg vælger at formode det sidste.

Sådan er det hele vejen igennem, og så er det for mig flintrende ligeegyldigt, om der mangler et komma her, om der er en formulering dér, som måske ikke lige er den samme, som ministeren ville have brugt, eller om ministeren i øvrigt i et eller andet hjørne har opfyldt nogle betingelser.

Det er det sædvanlige, når vi diskuterer udlændinge i Folketinget, og sådan har det været i ganske, ganske mange år: Hvis man har kunnet drille hinanden, hvis man har kunnet hænge hinanden op på et eller andet, har det været det afgørende i stedet for at diskutere det problem, som faktisk er ganske alvorligt. Men det, der er ændret nu i modsætning til mange andre gange, hvor jeg har stået på denne talerstol og været ordfører på området, er, at nu er Venstre og De Konservative kommet med, og det er godt nok.

Jeg medgiver såmænd gerne – men det er også det eneste, jeg vil medgive ministeren og Socialdemokratiets ordfører – at forslaget nok skal bruges meget i en kommende valgkamp, skal sendes ud til medlemmerne, så man kan sige: Se, vi gør virkelig noget ved tingene! Men hvis der efter næste folketingsvalg sidder en borgerlig regering, vil jeg bare appellere til Venstre og De Konservative om at leve op til forslaget. Det er fundamentalt for mig i denne sag.

Jeg er simpelt hen dybt skuffet over, at vi skal have den drilledebat til gavn for ingen, som vi har haft i dag, og som vi har haft så mange andre gange før om udlændingelovgivningen. Jeg kan mindes, at det var sådan 10 år tilbage, og sådan har det været hver gang siden. Trist!

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er naturligvis ked af, at jeg har skuffet fru Pia Kjærsgaard og gjort hende ked af det. Jeg vil dog også sige, at dette her ikke er et spørgsmål om en drilledebat. Det drejer sig om det stykke papir, vi er blevet bedt om at tage stilling til, og det er simpelt hen for dårligt.

Fru Pia Kjærsgaard sagde på et tidspunkt, at ministeren og Socialdemokratiets ordfører ikke havde taget stilling til – og så blev der remset en lang række punkter op. Jeg skal ikke svare på ministerens vegne, men sige, at hvis fru Pia

Kjærsgaard havde været til stede i salen fra debattens begyndelse, ville hun have hørt, at jeg bl.a. tog stilling til reglerne for opholdstilladelse. Jeg sagde, at det punkt havde været diskuteret tit, og at Socialdemokratiet fortsat var af den mening, at man ikke skulle lade flygtninge svæve i uvidenhed i 7 år om deres skæbne.

Om familiesammenføringsregler og udvisningsregler sagde jeg, at jeg syntes, det var udmærket, der var sat et udvalgsarbejde i gang, og at det arbejde skulle lægges til grund for nogle overvejelser, for så blev overvejelserne nemlig baseret på realiteter og på et sagligt grundlag. Og jeg må sige, at efter at have hørt fru Pia Kjærsgaard står jeg ved, at det vil være en fordel, at der bliver handlet på baggrund af saglighed.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Dorte Bennedsen formår såmænd ikke som person at gøre mig ked af det, overhovedet ikke. Men i fru Dorte Bennedsens egenskab af Socialdemokratiets ordfører kan jeg godt føle mig irriteret over den lette måde, Socialdemokratiets ordfører og ministeren har behandlet forslaget. Jeg vil godt fastholde, at jeg er enig i, at det nok ikke er det allerbedste forslag, hvis vi skal ud i de store juridiske spidsfindigheder, men det er jo heller ikke det, der er meningen med et beslutningsforslag.

Og så må jeg så sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg har faktisk hørt hele debatten. Jeg har også været til stede, men jeg har ikke fået det samme udbytte ud af debatten, som fru Dorte Bennedsen lige forsøgte at give udseende af at der var, overhovedet ikke. Det, man forholder sig til, er, at der er sat nogle udvalgsarbejder i gang. Jamen det er da også godt, og lad os så håbe, at de udvalgsarbejder – som så mange andre i tidens løb – vil medføre, at der kommer en konkret lovgivning på området. Det var også det, jeg sagde om forslaget her: Det er godt, hvis det i hvert fald kan medvirke til, at det sker.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal først sige tak til Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti for tilslutningen til forslaget, og så må jeg sige, at jeg egentlig er noget forbløffet over tonen i dag.

Jeg har fået at vide, at forslaget er noget makværk; men det er altså ikke en juridisk afhandling. Det er heller ikke et lovforslag med stjernejurister i ryggen, og jeg har konstateret, at i de

senere dage har domstolene kritiseret lovforslag fra vores fineste ministerium. Jeg har også konstateret, at sundhedsministeren har vendt rundt på en tallerken i løbet af et par dage, og sådan er det jo: Alt er jo ikke perfekt. Hvis man kan og vil påvise, hvor forslaget kan forbedres, vil vi da meget gerne lytte til det, hvis man så vil stemme for forslaget – altså hvis det skulle være afgørende, om der står »uidentificeret« eller »med henblik på identifikation.«

Det er pudefuld, at man på den ene side får at vide, det er noget bras, på den anden side får at vide, at det nærmest er inhumant, og på den tredje side får at vide, at i øvrigt er regeringen i gang med de samme tiltag; det er jo en sjov måde at diskutere på. Sandheden er vel, at man er utilfreds med, at vi har påpeget de forsømmelser, der har været i regeringens politik i de senere år. Men jeg er da meget tilfreds med at høre her i dag, at mange af punkterne står i regeringens forslag, og jeg er da meget tilfreds med, at samtidig med at vi har siddet og udarbejdet forslaget, har man siddet i ministeriet og tænkt de samme tanker. Så er vi jo sikre på, at vi får de punkter gennemført.

Når vi kommer med vores forslag, er det selvfølgelig, fordi vi trods gentagne forsøg fra indenrigsministerens side med nye lovforslag alligevel ikke synes, det fungerer godt nok. Men forslaget indeholder jo de samme ting, som vi har sagt igen og igen, og derfor må jeg sige, at jeg ikke fatter den tone, flere ordførere har haft i talen i dag. At man skal skydes i skoene, at man nu kommer med noget, der også kan bruges til at tale ud af vinduet, er dog en besynderlig opfattelse af, hvad det vil sige at være folkevalgt. Selvfølgelig skal det bruges alle steder, og det går jeg ud fra at regeringens tiltag også skal.

Hr. Søren Søndergaard siger, at forslaget er et udtryk for ideologi; men det er da klart, at politik er udtryk for grundholdninger. Hr. Søren Søndergaard sagde også, at det virker, som om vi mistænkeliggør alle for at udnytte de danske myndigheder. Nej, det har jeg understreget gang på gang, også da vi diskuterede regeringens forslag forleden dag: Tværtimod, vil jeg sige. Der er mange af de asylsøgere, der kommer herop, der udnyttes af menneskesmuglere. Det vil vi også være med til at sætte en stopper for, og derfor vil vi have straffene for menneskesmugling og udvisningsreglerne skærpet.

Vi er også optaget af – det er vores ideologi – at vi kan hjælpe flere, hvis vi kan hjælpe dem på stedet. Danmark skal ikke være et indvandrerland.

Hr. Tom Behnke var inde på reglerne om indfødsret. Det er klart, at Venstres politik med hensyn til indfødsret og udlændingepolitik skal ses i en sammenhæng. Det, vi ønsker, er egentlig, at vi slet ikke havde den diskussion i indfødsretsagerne, men at de pågældende for længst var blevet udvist.

Så skal jeg sige, at når indenrigsministeren i dag er meget utilfreds med det, vi har sagt om tidligere tider og om ministerens statistikker, vil jeg meget gerne optrykke disse statistikker i beslutningsforslagets betænkning, for vi har dem på tryk.

Jeg har gjort så meget ud af sagsbehandlingstiden og udsendelserne, fordi det er et af de punkter, hvor det har været meget svært at få den fulde sandhed fra indenrigsministeren. I valgkampen fik vi at vide, at sagsbehandlingstiden var nede på nogle få dage; men ministeren glemte at fortælle, at det kun drejede sig om nogle ganske få sager. Resten lå og hobede sig op, og sagsbehandlingstiden blev længere og længere. Det fremgik også af finansministerens store redegørelse et halvt år efter.

Det samme har været tilfældet med udsendelsesstatistikken, hvor der har stået igen og igen i Nyhedsbrev om Flygtninge, at så og så mange var blevet udsendt. Men når vi spurgte om, hvem det var, der er blevet udsendt, fik vi det svar, at for omkring halvdelen vedkommende var det noget, man skønnede. I virkeligheden vidste man ikke noget om det. Det er et af de punkter, hvor vi har gjort en vældig indsats for at få de sande statistikker frem, og på den baggrund skal nogle få bemærkninger ses.

Lad mig så sige til sidst om det med 7-årsreglen: Jeg mærkede mig, at den radikale ordfører var meget ophidset over den måde at parkere udlændinge på. Og jeg fik ikke rigtig noget svar på, hvorfor De Radikale mener, at vi skal være indvandrerland. Men vi mener altså som forslagsstillere, at flygtning er noget, man er en tid, og så må man selvfølgelig vende hjem og og være med til at genopbygge sit land.

Og det vil jeg godt sige – i hvert fald for mit eget vedkommende, når jeg har tænkt lidt længere – at jeg selvfølgelig ønsker mig en helt anden verden og en helt anden politik på det lange sigt, hvor udlændingepolitik og bistandshjælp bliver set i en sammenhæng, hvor indvandrerstop og ændrede asylregler bliver set i en sammenhæng.

Men vi er jo desværre i den situation i dag, at vi halser bagefter, og asylantallet stiger, sags-

behandlingstiderne er ikke tilfredsstillende, vi bruger alt for mange ressourcer på de forkerte, og derfor kan vi ikke gennemføre den langsigtede udlændingepolitik, hvor hr. Svane og jeg måske var nærmere hinanden, end det kan lyde i dag.

Det kan desværre ikke lade sig gøre, men en begyndelse var jo, hvis man i højere grad kunne se, at vi skulle hjælpe på stedet, og at vi skulle give midlertidig opholdstilladelse i stedet for tit at læse de lande for de bedste og mest ressourcestærke af deres borgere.

Det er en helt anden udlændingepolitik, vi skal i gang med her i Danmark og i EU, så vi i langt højere grad kan bistå på stedet og hjælpe mange flere. Det er ideologien, skulle jeg også hilse og sige til hr. Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jamen det er bare lige for at kommentere det her enkelte lille solstreg, jeg synes, der er i bemærkningerne til forslaget, som også fru Birthe Rønn Hornbech var inde på her til sidst, hvor der står:

»En sådan midlertidig beskyttelse bør følges op af en genbosætningspolitik, der dels hjælper den enkelte til at rejse hjem og etablere sig, og dels i forbindelse med flygtningens tilbagevenden yder direkte hjælp til det pågældende lands infrastruktur m.v.« Det synes jeg er en spændende tanke, og det vil vi meget gerne drøfte fortsat med Venstre og andre, der er interessert i at gå ind i det tankesæt.

Men betyder det så også, vil jeg spørge fru Birthe Rønn Hornbech, at vi kan forvente, at Venstre i forhold til de kommende finanslovforhandlinger nu vil gå ind og lade være med at trække den modsatte vej, når vi snakker om, hvilke summer vi kan bevilge til ulandsbistand og til det her?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Problemet er jo, at Venstre og De Konservative også ser tingene så utrolig begrænset og snævert. Det er da glædeligt, at fru Birthe Rønn Hornbech en anden gang i en anden diskussion på et andet tidspunkt godt vil se tingene i sammenhæng. Men kunne vi så ikke også få fru Birthe Rønn Hornbech til at se spørgsmålet om at hjælpe på stedet ikke bare som et flygtningeproblem, men også som at gøre noget i forhold til situationer, som skaber flygtninge?

Altså hvad er det seneste eksempel, der har skabt flygtninge i Europa? Det er situationen i Albanien. Jamen det er da ikke nogen overraskelse, hvad der er sket i Albanien. Enhver, der bare fulgte den mindste smule med, vidste, det ville gå sådan, efter at Berisha svindledes sig til valget sidste sommer.

Har Venstre og De Konservative eller regeringen taget det her op i Folketinget og sagt: O.k., nu må Danmark have en holdning til det; vi er involveret via overgangsbistand osv., nu må vi tage det op i EU osv.? Nej, Danmark har lukket øjnene og accepteret Berishas svindel. Og hvad bliver resultatet? Det bliver selvfølgelig, at efter en periode kommer der en krise, og så kommer der flygtninge til Europa. Sådan er sammenhængen, men det er den sammenhæng, fru Birthe Rønn Hornbech ikke forholder sig til.

Fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre forholder sig til småting. Hvornår begynder vi at forholde os til de store ting? Det er det, der er det centrale spørgsmål i denne her debat.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg er for så vidt ikke uenig i, at når vi diskuterer flygtningene i Danmark, er det i forhold til verdens nød og elendighed og mennesker på flugt småting, for der er 20 mio. flygtninge, eller 80 mio. vandrere, afhængig af hvordan man gør det op. Tallene er forfærdende uanset hvordan.

Men problemet er jo, at vi bruger alle vore ressourcer på nogle få tusinde flygtninge, der kommer hertil, og af en eller anden grund er man altså frygtelig optaget af dem, der kommer hertil, hvor forslagsstillerne i hvert fald føler, at man egentlig blæser lidt på dem, der er ude i den store verden. Derfor er det, jeg nævner i indledningen, at visionerne da må være en midlertidig opholdstilladelse med genbosætning.

Men til hr. Svane må jeg jo sige, at så længe man forlanger, at alle vore ressourcer skal bruges her i landet, så har det desværre lange udsigter. Den diskussion havde vi om bosnierne, og da så man det meget klart, at vi havde ønsket en midlertidig opholdstilladelse og hjælp til at komme hjem.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg vil bare lige oplyse fru Birthe Rønn Hornbech om, at Dansk Flygtningehjælp og dens samarbejdspartnere på dansk initiativ for øje-

blikket har at gøre med ca. 500.000 flygtninge i denne verden ude i deres egne områder. Så der gøres en stor indsats. Den vil vi meget gerne være med til at forstærke, naturligvis vil vi det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen det med Flygtningshjælpen ved jeg godt, og det er også det jeg synes der er deres primære opgave.

Men til hr. Svane vil jeg sige, at hvis vi ser på midlerne, hvad der bruges uden for landets grænser, og hvad der bruges her i Danmark, så kan vi gøre regnestykket op til, at vi i stedet for at hjælpe 500.000 kunne hjælpe millioner og atter millioner med de milliarder af kroner, vi bruger i Danmark.

Det er det, der er den sammenhængende udlændingepolitik, men vi tvinges til alene at diskutere – for ikke at sige småskændes om – hvordan vi anvender milliarderne her i Danmark. Det er ærgerligt.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Fru Birthe Rønn Hornbech har undret sig over den tone, der har været i debatten her i dag. Jeg synes ikke, der er grund til at undre sig over det. Det er, fordi det beslutningsforslag, vi tager stilling til, er et skred langt væk fra den tone og de indholdsmæssige krav, som man må stille til et beslutningsforslag fra to tidligere regeringspartier.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at dette er et opgør med den førte politik. Hvis nu det var tilfældet, hvorfor indeholdt disse 10 punkter så en lang, lang række ting, som allerede er gældende lov? For der er jo ikke engang tale om, at det er noget, der er udvalgsarbejde, og at der kommer nogle initiativer – langt størsteparten af det her er jo allerede gældende lov.

Hvorfor stiller man beslutningsforslag i Folketinget om noget, der allerede er gældende lov? Det er en helt ny arbejdsmetode, som man selvfølgelig må forholde sig til og stille sig spørgsmålet: Hvorfor gør man dog det?

Jeg vil godt betegne forslaget her som et miskmask af ting, som allerede er gennemført, nogle ting, som vi vil gennemføre i løbet af ganske få uger, i øvrigt med de to partiers stemmer, og noget – og det er nogle ganske få ting – som vi simpelthen er lodret uenige om her i Folketinget. Og det er da respektabelt at være det.

Næ, det ny er, at man for at kunne propagandere udadtil stiller nogle forslag, som i virkelig-

heden ikke kan vedtages, fordi det allerede er gældende lov. Og se, det er en arbejdsmetode, som jeg også synes at vi her i Folketinget bliver nødt til både at forholde os spørgende til og vel også i vid udstrækning at tage afstand fra.

For det er vel ikke sådan, at Folketinget nu skal bruges som en propagandamaskine alene af hensyn til det, der kan siges ud af huset, og det er vel ikke sådan, at man skal sige, at Folketinget, uden at der er nogen, der bemærker det, lader sig misbruge i den slags øjemed.

Så sagde fru Pia Kjærsgaard, at grunden til, at der var kommet udtalelser i pressen om, at der skulle gøres noget ved de kriminelle asylsøgere, var hun aldeles sikker på nok var, at vi havde en debat her i Folketinget i dag. Nej, det er det ikke. Det er ganske enkelt, fordi den betænkning, der er lavet om de kriminelle udlændinge, kom i går. Den fylder 2.000 sider; det er et meget, meget grundigt arbejde. Og det er dermed så også svar til fru Birte Rønn Hornbech og til hr. Helge Adam Møller, der ikke kan forstå, at der ikke for længst er sket noget på det her område.

Sandheden er jo, at under den tidligere regering talte og talte og talte man om de her ting, men man satte ikke ét eneste forarbejde i gang til at gøre noget ved det. Og dette udredningsarbejde har været, og det bør jo også være sådan, stort og grundigt og seriøst. Nu ligger betænkningen der.

Jeg håber, at Folketingets medlemmer af Retsudvalget sætter sig ordentlig ind i den, for når vi skal hen og lave en stramning af udvisningsreglerne, så skal vi jo vide, hvad det er, vi har med at gøre. Vi skal også vide: Hvad er retspraksis allerede i dag? Det havde man simpelt hen ikke på noget tidspunkt gjort sig nogen umage for at undersøge ordentligt. Og sådan kunne jeg faktisk blive ved.

Derfor kan jeg klart dementere, at spørgsmålet om dette, der har at gøre med de kriminelle udlændinge, alene er noget, der er rejst med henblik på debatten i dag.

En anden ting: Fru Birthe Rønn Hornbech talte om rigspolitiets sønderlemmende brev om fingeraftryksreglerne, og at det skulle være noget, som så først på det tidspunkt påkaldte sig regeringens interesse. Også det er en fejlagtig oplysning. Fru Birthe Rønn Hornbech ved sikkert udmærket godt, at det brev, der kom fra Rigspolitiet, var den evaluering, som regeringen selv havde bedt om at få.

Hvorfor havde vi bedt om at få en evaluering? Ja, det havde vi jo, fordi der var begrundet

tvivl, dengang vi lavede fingeraftryksreglerne, om det var den helt rigtige form, vi havde fundet. Og det er også fremgået, at der så skulle ske en evaluering. Så kommer den evaluering, vi selv har bestilt, og dér lytter vi så til, hvad Rigspolitiet har sagt. Og hvad er der så galt i det? Der er vel ikke noget galt i det. Det er vel det, man kalder en seriøs og ordentlig arbejdsform, når man har med så besværlige ting som dette her at gøre.

Jeg vil godt komme med en enkelt bemærkning mere om selve formen for argumentation, der er i dette beslutningsforslag.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde her for et øjeblik siden fra Folketingets talerstol, og det fremgår også af bemærkningerne, at indenrigsministeren under den sidste valgkamp skulle have været ude med nogle fejlagtige oplysninger om, at nu var sagsbehandlingstiden nede på nogle få dage. Også det er en vildledning, vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech.

Jeg står her med de to pressemeddelelser, der henvises til i bemærkningerne, og det fremgår krystalklart, at det drejer sig om de åbenbart grundløse asylsøgere. Der står f.eks.: »Opstramningerne i asylsagsbehandlingen viser allerede en måned efter oprettelsen af en særlig personalegruppe til behandling af de åbenbart grundløse sager, at sagsbehandlingstiden med ekspresfart er på vej ned.« Og derefter gives der så nogle statistiske oplysninger.

Og i den anden pressemeddelelse står der: »Den kraftige opstramning i de grundløse asylsager fremgår af denne tabel.« Og derefter kommer så gennemgangen og endda med oplysninger om, hvilke sager der er påbegyndt efter den 1. juli, og hvilke sager der er påbegyndt før den 1. juli.

Når jeg godt vil trække det frem, så er det, fordi jeg også mener, at det er en ny politisk metode i beslutningsforslag, der fremsættes her i Folketinget, simpelt hen at indskrive nogle bevidst manipulerede og dermed urigtige oplysninger. Det plejer vi ikke at gøre, og det plejer seriøse partier jo i hvert fald ikke at gøre.

Det er bl.a. baggrunden for, at jeg betragter dette beslutningsforslag som et skred – et skred, som er dybt betænkeligt, og som jeg også mener vi er nødt til at forholde os til, og derfor har debatten haft den karakter, som den har her i dag.

Og så til dette med at tale til huset og tale ud af huset. Det er klart, at alle politikere taler da både til deres kolleger her i Folketinget, og så er

de også interesserede i, at omverdenen opfatter det, der er deres ærinde. Men det, der er det dybt betænkelige ved dette forslag, er, at man gør det på en sådan måde, at man i befolkningen skaber en fuldstændig fejlopfattelse af, hvad der er gældende lov og ret her i landet, og det er deri, fuset med beslutningsforslaget ligger.

Derfor vil jeg godt sige, at hvis indholdet af dette beslutningsforslag på et eller andet tidspunkt dukker op eksempelvis som en annoncekampagne fra Venstre, så må vi også forvente, at man samtidig gør opmærksom på, at dette er blevet pillet i stumper og stykker her under Folketingets debat i dag.

Dorte Bennedsen (S):

Det er ikke vanligt, at jeg deltager i en anden omgang i sådan nogle sager, men jeg havde faktisk en række punkter, som ikke kunne nås inden for de korte replikker. Det er nogle punkter, jeg gerne vil rejse over for fru Birthe Rønn Hornbech.

Der er flere, der har sagt: Ja, selvfølgelig taler man ud af vinduet. Nu var det mig, der lancerede udtrykket, og derfor vil jeg gerne over for fru Birthe Rønn Hornbech præcisere, hvad det var, jeg sagde. Jeg sagde, at man under læsningen kunne få den tanke, at forslaget udelukkende er ment til propaganda ud af vinduet helt uden hensyn til virkeligheden. Og jeg vil stå ved, at den tanke kunne man godt få.

Når fru Birthe Rønn Hornbech så i øvrigt siger, at hun ikke kan forstå – nu kan man jo overveje, om man skal tale til fru Birthe Rønn Hornbech, hvis hun er på vej til at forlade salen – eller ikke synes, at det gør nogen forskel, at der står, at uidentificerede asylansøgere skal udsendes, så vil jeg sige: Jo, det gør en meget væsentlig forskel. For når nu Venstre eventuelt sender dette 10-punkts-program til medlemmerne eller offentliggør det i aviserne, så er der en afgørende forskel. For næste gang der står en notits om en asylansøger, der har fået afslag, men ikke kan udsendes, fordi man ikke kender hans identitet, så har man givet læserne og medlemmerne det indtryk, at det også bare er, fordi man ikke vil, for det kan lade sig gøre, for det har fru Birthe Rønn Hornbech jo sagt.

Så til spørgsmålet om sagsbehandlingstiderne, hvor ministeren havde glemt at sige, at det kun var nogle få sager. Det er simpelt hen i strid med sandheden. Vi havde dengang samråd efter samråd. Vi fik tal for, hvor lang tid ÅG-proceduren tog. Ministeren havde indført

en ny kortere procedure. Vi fik tal på, hvad sager under den procedure tog af tid. Vi fik tal på, hvad sager sammenlagt – både de gamle og de nye – tog af tid. Vi fik tal forfra og bagfra, så det, der står i forslaget, er simpelt hen i strid med sandheden.

Og så til sidst, for jeg er egentlig enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at vi bør gøre noget mere ude omkring i regionerne, hvor flygtningeproblemer skabes: Jeg vil gerne fra fru Birthe Rønn Hornbech høre, hvad der skete i perioden fra 1982 til 1993 på dette område. Hvordan gik det med vores ulandshjælp? Hvor meget øgede man den for at være med til at forebygge, at der skabtes nye flygtningestrømme? Det vil jeg egentlig gerne høre noget om. Jeg har selv med min dårlige hukommelse nogle erindringer om, hvad den daværende justitsminister sagde. Jeg synes faktisk, det var en god idé, at vi øgede denne indsats. Så jeg vil godt lige have, fru Birthe Rønn Hornbech fortæller om, hvad det var, den daværende regering gjorde.

Helge Adam Møller (KF):

Hvis valget kommer, sagde indenrigsministeren – og det gør det jo nok på et eller andet tidspunkt – og vi reklamerede med dette forslags 10 punkter, så er det vigtigt, at vi skriver, at det er pillet i stumper og stykker af indenrigsministeren. Det ville jeg såmænd godt skrive, hvis det var sandheden. Men det er det jo ikke. Det er jo ikke pillet i stumper og stykker. Indenrigsministeren har som sædvanlig manipuleret med sandheden på en måde, der er meget let at afsløre.

Her står 10 punkter. Hvad er det for 10 punkter, der allerede er gennemført? Jeg kan forstå på ministeren, at det hele stort set er gennemført. Det er noget, der er sket.

Er det det med fingeraftryksreglerne? Næh, der er fremsat et forslag om at forbedre dem, men det forslag er da ikke gennemført endnu.

Er det det med, at afslag på asyl medfører omgående udsendelse? Det har indenrigsministeren også været inde på, og det er punkt 6. Det passer jo ikke. Det er da rigtigt, der står i loven, at bliver man udvist af Danmark, så skal man omgående udsendes. Men vi kan da også konstatere, at det ikke lykkedes indenrigsministeren at fuldføre det, selv om indenrigsministeren nu har været minister og haft ansvaret over 4 år. Der befinder sig jo mere end 1.000 udlændinge i Danmark, som er udvist og altså omgående skulle have været udvist, og mange af dem har befundet sig her i Danmark over 1 år.

Så det er da op til indenrigsministeren, og hun har vores fulde støtte, hjælp og rådgivning til at få sikret, at de regler bliver strammet. Så når Flygtningenaævnet siger ud, så er det en omgående udvisning, så man er ude, og efter vores mening meget gerne dagen efter og ikke måneder eller år efter. Vi er villige til at gennemføre de ændringer, der er nødvendige.

Så siger ministeren: Hvad gjorde den gamle regering for 4½ år siden, for den havde jo ikke forberedt nogen udvisningsregler, som strammede op for udlændinge, der begik kriminalitet? Vi havde ikke sat noget arbejde i gang. Nej, det er da rigtigt, men vi havde da møder hos den daværende justitsminister næsten 1 gang om måneden med udlændingeordførerne også fra Socialdemokratiet og fra De Radikale, og var der nogen som helst vilje til at stramme på nogen som helst af de områder? Jeg deltog i møderne og kan sige: Nej, det var der ikke. Vi var en mindretalsregering, så det var spildte Guds ord på Balle Lars.

Da vi så kom med det konservative forslag for 3½ år siden her i Folketinget om, at reglerne nu skulle strammes, hvem afviste det blankt? Det gjorde indenrigsministeren. Og hvor lang tid tog det, før indenrigsministeren endelig fik nedsat den kommission? Ja, det var da ikke de første 2 år, indenrigsministeren havde ansvaret. Det var først, da der blev rejst et folkeligt krav – også i Socialdemokratiet – som lød: Nu må man gøre noget ved denne sag. Det overbeviste indenrigsministeren.

Så indenrigsministeren har stort set ikke lavet noget, og de stramninger, hun har lavet, er kun sket på gentagne krav fra oppositionen, og ikke af indenrigsministerens egen fri vilje. Det er sandheden, og det kunne indenrigsministeren skrive i alle sine annoncer.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu er det mig bekendt ikke indenrigsministeren, men måske Venstre, der har planer om at lave annoncer, men det skal jeg i øvrigt ikke blande mig i.

Jeg er ret overrasket over hr. Helge Adam Møller, for som jeg sagde tidligere, kan vi være uenige, men vi plejer at vide, hvor vi har hinanden. Og jeg synes, at hr. Helge Adam Møller plejer at kunne – hvad skal man sige – sin ABC på det her område.

Men når han stiller sig op og siger: Hvad er det, der er gennemført? Er det fingeraftryksreg-

lerne? Så må jeg sige ja, det er det jo. For der står som forklaring til det, der står i punkt 7, at det skal være muligt at tage fingeraftryk af alle asylansøgere. Det var hr. Helge Adam Møller med til at gennemføre i juni 1995. Det, L 190 så siger, er, at der i visse tilfælde skal være mulighed for at udvide fingeraftryksreglerne til folk, der ikke søger asyl, men af forskellige årsager skal afvises eller udvises. Det, der står i bemærkningerne til dette forslag, stemte hr. Helge Adam Møller ja til i juni 1995.

Søren Søndergaard (EL):

Der er mange spørgsmål, man kunne rette til fru Birthe Rønn Hornbech i forbindelse med denne diskussion. Også til hende kunne man stille spørgsmålet om, hvad er der galt med menneskesmugling.

Det er jo helt uforståeligt, at der skulle være noget galt med at smugle folk ind, som flygter fra forfølgelse. I Enhedslisten støtter vi fuldstændig den form for menneskesmugling, men det kan der jo stilles spørgsmål ved. Jeg ved ikke, om man får svar.

Når jeg ikke synes, at der er grund til at bruge så meget tid på de spørgsmål, så hænger det sammen med, at jeg opfatter fru Birthe Rønn Hornbechs sidste indlæg som et rent afværgeindlæg. Forstået på den måde, at vi i virkeligheden måske skulle have haft et lidt andet forslag. Det skulle have været på et lidt andet tidspunkt, og det skulle have været i en lidt anden sammenhæng.

Og her er Enhedslisten fuldstændig enig med fru Birthe Rønn Hornbech. Det skulle nok have været et lidt andet forslag, det skulle have været på et andet tidspunkt, og det skulle have været i en fuldstændig anden sammenhæng, nemlig den sammenhæng, hvor det at løse hjemlandets problemer indgik, og hvor spørgsmålet om ressourcer indgik. Så kan vi diskutere de ting, men vi kan ikke gøre det løsrevet fra, hvordan man anvender ressourcerne i hjemlandet.

Når det er sagt, vil jeg sige, at indenrigsministeren smykker sig en lille smule med lånte fjer i sin hårde kritik af Venstre og De Konservative. Det er jo ikke Venstre og De Konservative, der har opfundet ord som asylhacking og asylshopping. Det er jo indenrigsministeren.

Og når indenrigsministeren kommer herop og prøver at fremstille f.eks. den lov, vi lige har behandlet om fingeraftryk, som en eller anden naturlig udviklingsproces, hvor alt var planlagt på forhånd, så passer det simpelt hen ikke.

Hvad er grunden til, at fingeraftrykkene nu skal opbevares i 10 år i stedet for 5 år? Hvad er det for nogen indstillinger, der er kommet fra ekspertudvalget om det? Det er et eller andet, indenrigsministeren har fundet på, fordi det synes hun er mere hensigtsmæssigt. Men det er indenrigsministeren, der har ændret mening, og Venstre og De Konservative har jo fuldstændig ret.

Indenrigsministeren siger også, at der skulle have været en grundig udredning, og jeg tror oven i købet, indenrigsministeren fik sagt, at der var lavet en 2.000 sider lang redegørelse. Det er den, vi lige har fået om kriminelle udlændinge, for at vi kan træffe beslutning om udvisning og den type ting. Ja, men det var da indenrigsministeren, der for nogle måneder siden stillede et forslag om udvisning af kriminelle narkopushere. Det var ikke nødvendigvis voldtægtsforbrydere, ikke nødvendigvis mordere, ikke nødvendigvis børneskændere, der skulle ud, men narkofolk. Og hvorfor?

Jeg er da tilbøjelig til at give Venstre og De Konservative og andre ret. Det var da, fordi der blev kørt en avis-kampagne og indenrigsministeren bøjede sig. Indenrigsministeren havde ikke ryggrad til at stå imod. Hun kunne simpelt hen ikke klare presset, og derfor skyndte hun sig at lave sådan en lov, på trods af at der ikke var nogen udredning klar, på trods af at der var dette væsentlige udvalg, som man skulle afvente en redegørelse fra. På trods af det valgte man at lave en lynredegørelse, som skulle hastebehandles gennem Folketinget.

Derfor må jeg afslutningsvis sige, at vi deler ikke Venstres og De Konservatives forslag. Vi stemmer selvfølgelig imod det og argumenterer imod det, men Venstre og De Konservative har ret i, at indenrigsministeren ikke har meget at smykke sig med i denne sag.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt hjælpe lidt på hr. Søren Søndergaards hukommelse. Grunden til, at vi fik forslaget om udvisning af specielt narkokriminelle, var, at der i den samme periode forelå et lovforslag fra justitsministeren, der strammede de generelle strafbetingelser. Der ville det sandelig have været forholdsvis ejendommeligt, hvis vi så ikke behandlede de to ting under ét og dermed samtidig havde den sammenhæng i tingene.

Jeg vedkender mig med god glæde – tror jeg, jeg vil kalde det – det lovforslag. Der er ikke tale om, at det var avis-kampagner og andre ting,

som gjorde, at et svagt Socialdemokrati og et svagt Radikalt Venstre eller en svag minister til sidst ikke havde ryggrad til at modstå det. Næh, der er tale om, at der var et helt konkret problem. Og hvad var det problem? Det var jo først og fremmest, at det misbrug, som vi kunne se med vore blotte øjne fandt sted, førte til, at justitsministeren simpelt hen greb til en ændring af sin lovgivning, og jeg tror, at der ville have været en meget berettiget kritik, hvis vi ikke ved samme lejlighed så også havde taget udvisningsreglerne op.

Så bliver jeg i øvrigt tillagt al for megen ære i forbindelse med udvikling af sprogbrogen. Det med asylshopping er et udtryk, jeg har hentet fra UNHCR. Det er ikke noget, jeg selv har fundet på, men jeg vedkender mig gerne asylhackerne.

Og hvad er asylhackning så for et ord? Det er udtryk for en af de ting, som regeringen tog initiativ til at forhindre, og som vi bestemt ikke har noget imod at vi har gennemført. Det var et udtryk, som blev brugt på den type unge baltre, som kom hertil og søgte asyl. Ikke fordi de ville have asyl her i landet, men de kom alene for at få et ophold i Danmark på den danske stats regning. Det vil sige, at de hackede sig ind i et system, som vi i øvrigt gerne vil stå vagt om, og det hører altså også med til at føre en ordentlig humanistisk politik, når det handler om flygtninge, at vi også har så megen ryggrad og så god argumentationskraft, at vi også vil gribe ind over for et skævt brug eller i nogle tilfælde klart misbrug af de regler, som er lavet for at beskytte nogle helt andre end eksempelvis de her unge baltre.

Derfor er det vigtigt, at man både kan beskytte dem, der har behov for beskyttelse, og at man ikke bare lader stå til og lukker øjnene, når der sker et skævt brug af reglerne, som er så åbenbart, at det simpelt hen er virkelighedsfornægtelse at lade, som om det ikke eksisterer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår på ministeren, at hun sagtens kan se bort fra behovet for grundige redegørelser, grundige udredninger på helt op til 2.000 sider. Når bare det er hendes justitsministerkollega, der først bøjer sig for pressestormen, er det ikke noget problem for indenrigsministeren at spille med, og så er der ingen grund til at afvente denne grundige udredning, som ministeren stod heroppe og pralede med var så vigtig for at

kunne fremsætte en række af de forslag, som Venstre og De Konservative i øvrigt med fuldstændig urette har efterlyst. Men det korte af det lange er, at nogle gange skal der også være sammenhæng mellem det, man siger i denne sal, og det, man siger uden for denne sal.

Når Enhedslisten skal gennemføre sin næste valgkamp, vil vi henvende os til TV 2 og bede om at få udleveret den lille sekvens, hvor ministeren står nede på Vesterbro Torv og prøver at bilde den danske befolkning ind, at ved at udvise kriminelle indvandrere, som sælger narko på Vesterbro, gør man noget ved narkotikaproblemet. Den sekvens vil vi bruge for at illustrere, hvor dybt denne regering er sunket i populisme, og det synes vi er et stort problem.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg har ikke på nogen måde været afværgende heroppe. Vi har fremsat det forslag, vi mener der var rigtigt ud fra den politik, der nu føres her i Danmark, men vi beklager, at vi ikke kan få lov at se sagen i en større sammenhæng, fordi man anvender alle ressourcerne her i Danmark.

Vi bryder os ikke om menneskesmugling, som lægger en bombe under hele asylsystemet, og i øvrigt er det helt åbenbart, at masser af menneskesmuglere groft udnytter folks drøm om at komme til et rigere land. Det er jo ikke ligefrem idealister, der sørger for menneskesmugling.

Så bliver man ved med dette med fingeraftryk. Lad os så få kendsgerningerne på bordet: På et tidspunkt stillede jeg indenrigsministeren et § 20-spørgsmål, hvor jeg spurgte, om indenrigsministeren ville ændre reglerne. Jeg måtte læse svaret sådan, at det vidste indenrigsministeren ikke, for svaret var, at hun først skulle spørge Rigspolitichefen.

Da der så også kom denne rapport fra Rigspolitichefen og ministeren i B.T. sagde, at det kunne hun ikke forstå, udarbejdede vi dette forslag. Derefter er ministeren altså selv kommet på bedre tanker, og så kommer forslagene frem her i salen nogenlunde samtidig. Men det er altså rækkefølgen.

Man kalder så dette forslag reklame, og jeg håber, det er en god reklame, men det er, ligesom det skal være noget odiøst, at den politik, man fører herinde, vil man også bruge udenfor.

Nej, reklamen ligger oppe på mit bord, og den er rød, gul, der er vist også noget brunt, og

den har kostet det hvide ud af øjnene, og det er regeringens velfærdsoplæg. Det er ren valgpropaganda bekostet af skatteborgernes midler. Der skal man se reklame og valgpropaganda for skatteborgernes penge, så det basker. Det her har vi lavet selv, og det er udtryk for de tanker, vi i årevis er kommet med her i Folketingssalen.

Jeg er stadig væk lidt forvirret. Skal jeg takke indenrigsministeren, fordi vi mener det samme, og det hele er gennemført af indenrigsministeren? Eller hvad? Nu vil jeg alligevel spørge indenrigsministeren: Hvad er det, der er gennemført?

Punkt 1, midlertidig opholdstilladelse? Det er rigtigt, at man efter udlændingeloven kan give midlertidig opholdstilladelse, men indenrigsministeren vil ikke gøre det på grund af en bekendtgørelse, som ministeren ikke vil ophæve, og man kan tydeligt høre på den radikale ordfører, at det ville i øvrigt heller aldrig kunne gå igennem i regeringen. Så det er altså ikke punkt 1.

Så er der selvforsørgelse i punkt 3. Det er rigtigt, at der står noget om selvforsørgelse i loven, men det fungerer overhovedet ikke. Ministeren giver mange flere familiesammenføring, end da de regler blev strammet. Det vil vi have lavet om.

Så er der omgående udsendelse. Det kan da godt være, loven forudsætter, at der sker en omgående udsendelse, men i praksis viser det sig jo, at det ikke sker. Men nu vil vi selvfølgelig bede om at få nogle statistikker.

Jeg vil bede indenrigsministeren om at lade os få at vide, om vi er enige, eller vi ikke er enige.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil koncentrere mig om fru Birthe Rønn Hornbechs sidste eksempel, at udsendelse af afviste asylansøgere skal ske omgående. Fru Birthe Rønn Hornbech ved udmærket godt, at der er et gammelt problem, som denne regering har og tidligere regeringer har haft, nemlig at der er nogle lande, som ikke vil tage deres egne statsborgere tilbage.

Derfor er oplæg til en beslutning her i Folketinget om, at de skal udsendes omgående, det rene volapyk. Det står allerede i den nuværende lov, at det skal de, men fru Birthe Rønn Hornbech er jo ikke i stand til via det at lave et beslutningsforslag i Folketinget at få gennemført, at de lande, der i perioder ikke vil tage deres egne folk tilbage, skal gøre det. Det er da klart en vildledning af omverdenen at lave f.eks.

en formulering som den, der er tale om her. Og det har været tonen og metoden i dette beslutningsforslag, og derfor er en så stor part af de ellers pæne og stilfærdige folk, der er udlændingeordførere, og som ellers har været igennem disse ting rigtig mange gange, faktisk nødt til at reagere på det.

Derfor vil jeg i hvert fald godt kvittere for de mange forstandige eksempler, der har været på afstandtagen fra den måde at bruge Folketinget på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 219: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven, lov om værdipapirhandel m.v., lov om fondsmæglerselskaber, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Ledelsesregler, placeringsregler m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 9/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Med lovforslaget her tages endnu et skridt i bestræbelserne på at forebygge konkurser i den finansielle sektor og dermed yderligere reducere risikoen for, at kunder i finansielle virksom-